

РЕШЕНИЕ

№ 12850

гр. София, 01.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав, в
публично заседание на 11.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **11816** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК, вр. чл.39, ал.1 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Образувано е на основание постъпила жалба от С. Л. Н., депозирана чрез чрез адв. Е. Т., срещу отказ на „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД, в качеството му на администратор на лични данни, обективизиран в 2 броя писма - отговор от 13.10.2025 г., с които на оспорващата е отказано изтриване на личните ѝ данни от ползваните от тях системи, както и да преустанови подаването на информация за лицето в Централния кредитен регистър /ЦКР/ и Българската народна банка /БНБ/. С жалбата се твърди за материална незаконосъобразност на обжалвания отказ – твърди се противоречие с разпоредбите на чл. 17 от Регламент /ЕС/ 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни. Посочено е, че „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД ежесечно подавало в Централния кредитен регистър /ЦКР/ справка по отношение на С. Н. във връзка с наличие на просрочени кредит по договори PLUS – 01147740/2008 г. и PLUS – 01031972/2007 г. Твърди се, че с подаването на информацията са нарушени правата ѝ по ЗЗЛД с доводи, че вземанията по кредита са погасени по давност, поради което предоставянето на личните ѝ данни е в разрез със закона. Искане се от съда да постанови решение, с което да бъдат отменени обжалваните откази, като ответника да бъде задължен да изтрие личните данни на жалбоподателката от собствените си регистри и да преустанови предоставянето на данните ѝ на ЦКР. Жалбата се поддържа в съдебно заседание от процесуалния представител на оспорващата адв. Т., която е изложила съображения за нейната основателност в представено писмено становище от 28.01.2026 г., както и в представени писмени бележки. Претендира присъждане на разноски съобразно представен

списък.

Ответникът - „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД, чрез процесуалния му представител юрисконсулт К. К., в представен писмен отговор от 23.12.2025г. /л.84 и сл./, излага подробни съображения относно това, че дружеството обработва законосъобразно личните данни на жалбоподателката, въз основа на сключен между „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ ЕАД и „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД договор за цесия, с който вземането на „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ ЕАД към жалбоподателката, произтичащо от договор за предоставяне на кредит, е цедирано на „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД и последното действа в качеството си на администратор на личните данни на С. Н.. Изразява становище за неоснователност на жалбата. Поддържа становище, че не може задълженото лице едностранно с правните си действия да предизвика настъпването на материалноправните последици на давността, тъй като е необходимо същата да бъде установена по съдебен ред със сила на присъдено нещо. Посочва се, че личните данни са необходими за целите на извънсъдебното събиране на задължение и за законово определените задължения на администратора по Наредба № 22 на ББ. Претендира присъждане на разноски.

Административен съд - София-град, в настоящия съдебен състав, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заявление от 12.09.2025 г. жалбоподателката, чрез адв. Е. Т. поискала от дружеството „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД да бъде заличена като кредитополучател в ползваните от тях системи, както и да се преустанови подаването на информация за въпросните кредити в Централния кредитен регистър и Българската народна банка. В заявлението било уточнено, че и двата кредита - PLUS – 01147740/2008 г. и PLUS – 01031972/2007 г. са погасени по давност. С. Н. изрично е заявила, че няма да плати сумата по посочените кредити, тъй като задълженията са се погасили по давност. В заявлението изрично е посочено, че оттегля всякакво съгласие и възразява срещу обработването на личните й данни от „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД.

В отговор от 13.10.2025 г., издаден и подписан от юрисконсулт К. К., упълномощена от изпълнителните директори на „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД с приложеното на лист 88 от делото пълномощно да представлява дружеството пред всички физически и юридически лица във връзка с отправени от тях искания, жалби, питания и други, касаещи правата им по Регламент 2016/679 на ЕС и Закона за защита на личните данни, заявителят е уведомен, че искането му е неоснователно. Изложени са мотиви, че съгласно чл.10, ал.1 вр. чл.4, ал.1 от Наредба № 22 на БНБ за централния кредитен регистър, дружеството ответник, в качеството си на кредитор по вземанията, придобити по силата на договор за цесия, е задължено да подава съответната информация до ЦКР до окончателното им погасяване. Посочено е, че възможността да се иска изтриване на лични данни е последица от упражняване на правото на възражение по чл. 21, ал. 1 от ОРЗД. Предвид че такова не е направено от страна на Н. от страна на дружеството е счетено, че са налице законови основания за обработване на данните на жалбоподателката.

В последващ отговор от същата дата, издаден и подписан от същото лице - юрисконсулт К. К., заявителят е уведомен, че и второто му искане е неоснователно. Изложени са мотиви, че по отношение на договор с идентификатор PLUS – 01031972/12.0/2007г. е било образувано изпълнително дело № 1946/2019 г. по описа на ЧСИ И. Ц.. Същото е било прекратено, поради изплащане на задължението, поради което за него се подава информация към Централния кредитен регистър към БНБ. По отношение на договор с идентификатор PLUS – 01147740/15.01.2008 г. е посочено, че съгласно чл.10, ал.1, вр. чл.4, ал.1 от Наредба №22 на БНБ за централния кредитен регистър, дружеството ответник, в качеството си на кредитор по вземанията, придобити по силата на договор за цесия, е задължено да подава съответната

информация до ЦКР до окончателното им погасяване. Посочено е още, че едностранното извънсъдебно изявление за настъпила погасителна давност не превръща това в безспорен факт, тъй като за целта е нужно да бъде направено съдебно възражение, за да настъпи нейният ефект.

И двете писма са получени от заявителя на 13.10.2025 г.

За установяване факта на изтекла погасителна давност в хода на съдебното производство от оспорващата са представени доказателства относно образувано изпълнително дело, прекратено с Постановление №2343/24.09.2024 г. Представено е и заявление, подадено от оспорващата по образуваното изпълнително дело и получено на 10.09.2024 г., с което е направено възражение за изтекла погасителна давност на задълженията, предмет на делото, с искане същото да бъде прекратено. Представени са и две справки за образувани изпълнителни дела, издадени от Камара на частните съдебни изпълнители, от които се установява, че към 16.01.2025 г. и към 09.03.2026 г. след извършена справка в Регистъра на длъжниците към К. на частните съдебни изпълнители е установено, че по партидата на С. Н., в качеството ѝ на длъжник, няма регистрирани висящи изпълнителни дела. От представената Справка за кредитна задължнялост, издадена от БНБ - ЦКР е видно, че „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД подава информация за процесните два кредита на оспорващата на основание чл.17 от Наредба №22 за ЦКР.

По делото са представени договор за продажба и прехвърляне на вземания от 08.07.2014 г., издадена Заповед №3698/17.12.2015 г. за изпълнение на парично задължение, издаден въз основа на нея изпълнителен лист.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл.39, ал.1 ЗЗЛД при нарушаване на правата му по Регламент (ЕС) 2016/679 и по този закон субектът на данни може да обжалва действия и актове на администратора и на обработващия лични данни пред съда по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Съдът намира, че двете оспорени писма обективират отказ на администратора на лични данни да преустанови да обработва личните данни на заявителя, както и да подаде коригираща информация относно погасени по давност договори за кредит, въпреки че са издадени от упълномощено за това лице, а не от представляващите администратора на лични данни. До този извод се стига предвид съдържанието на приложеното пълномощно, по силата на което на издалият писмата юриконсулт е възложено да представлява дружеството да представлява дружеството пред всички физически и юридически лица във връзка с отправени от тях искания, жалби, питания и други, касаещи правата им по Регламент 2016/679 на ЕС и Закона за защита на личните данни, като за целта изготвя и изпраща съответните книжа и извършва всички свързани с това правни и фактически действия. В хода на съдебното производство като страна е конституирано самото дружество, от чието име са издадени писмата, и същото не е изразило становище, че те нямат белезите на откази. Напротив, поддържа се, че оспорените откази са законосъобразни. Следователно, с упълномощаването на юриконсулта и издаването на оспорените писма и самото дружество счита, че е налице произнасяне от негово име по подадените искания от оспорващата. По тези съображения съдът приема, че оспорените писма обективират откази, и представляват ИАА, подлежащ на оспорване по съдебен ред. Жалбата е подадена от надлежна страна и в срок. Оспорените писма са получени на 13.10.2025 г., а жалбата срещу същите е подадена на 24.10.2025 г. Следователно спазен е законопредвидения 14-дневен срок. Предвид това същата е ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество, жалбата е и ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно изричната разпоредба на чл.168, ал.1 АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен, въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт, на всички

основания по чл.146 АПК, като съгласно ал.2 на същия член съдът обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това.

По делото безспорно се установи, а и не се спори между страните, че „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД е обработвало личните данни на жалбоподателката, като е подавало информация към ЦКР на БНБ относно вземанията на кредитни институции към С. Н.. Вземанията по договорите за кредит „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД е придобило съгласно сключени договори за продажба и прехвърляне на вземания с цедента „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ ЕАД

Ответникът „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД, [населено място] попада в хипотезата на определението по чл.4, т.7 от Регламент 2016/679, съгласно която "администратор" означава физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която сама или съвместно с други определя целите и средствата за обработването на лични данни; когато целите и средствата за това обработване се определят от правото на Съюза или правото на държава членка, администраторът или специалните критерии за неговото определяне могат да бъдат установени в правото на Съюза или в правото на държава членка. В качеството на финансова институция по смисъла на чл.2, ал.2, т.12 от Закона за кредитните институции ответникът е задължен субект по чл.10, ал.1, вр. чл.4, ал.1, т.2 от Наредба №22/2009 г. за ЦКР. Разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от Наредбата за ЦКР въвежда задължение за институциите, изрично посочени в чл. 4, ал. 1, да събират и подават към ЦКР информация в електронен вид за всички кредити на техните клиенти и за настъпилите изменения по тези кредити до окончателното им погасяване, т. е. личните данни на Н. са били законосъобразно обработвани от администратора „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД, чрез предаването им към ЦКР, поради наличие на две от основанията, предвидени в чл.6 от Регламент /ЕС/ 2016/679, а именно:

-обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора;

-обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора. Член 6, параграф 1, първа алинея от този регламент съдържа изчерпателен списък на случаите, в които обработването на лични данни може да се счита за законосъобразно.

Предвид горното, за ответното дружество, като администратор на лични данни, е съществувало нормативно установено задължение да се произнесе по подаденото от жалбоподателя искане, като с оглед разпоредбата на чл.12, §3 от Регламент 2016/679, информацията относно действията, предприети във връзка с искане по членове 15-22, е следвало да бъде предоставена без ненужно забавяне и във всички случаи в срок от един месец от получаване на искането. Именно в този срок от името на администраторът на лични данни е налице произнасяне по исканията, като изрично е отказано да се преустанови да обработва личните данни на заявителя, както и да се подаде коригираща информацията относно погасени по давност договори за кредит.

Съдът намира, че оспорените писма, в което са обективирани изричните откази, са издадени от некомпетентен орган. Съгласно най-актуалната практика на ВАС /Решение №3530 от 27.03.2026 г., постановено по адм. д. №278/2026 г./ длъжностното лице по защита на личните данни, оправомощено за това от представляващия дружеството, няма правомощие да се произнася по отправени до дружеството искания по членове 15-22 от Регламент 2016/679. И това е така, тъй като правомощията му по защита на личните данни са определени в член 38 от Регламент (ЕС) 2016/679, а именно, че същото подпомага, консултира, дава становища на администратора на лични данни. Правомощие да се произнася по подадени заявления по Регламент (ЕС) 2016/679 от името на администратора не е предвидено. Такива правомощия не са предвидени и в Закона за защита на личните данни. По аргумент от член 17 и 19 от Регламент (ЕС) по подадените заявления следва да се произнася администраторът на лични данни.

В настоящия случай по подадените искания с оспорените в настоящото производство писма, обективиращи откази и имащи белезите на ИАА по изложените по-горе съображения, се е произнесло именно длъжностното лице по защита на личните данни, оправомощено от представляващите дружеството за това. Доколкото обаче същото няма такива правомощия нито по регламента, нито по ЗЗЛД, съдът приема, че процесните откази са издадени от некомпетентен орган. Липсата на компетентност на издателя на акта е винаги основание за неговата нищожност, която в случая следва да бъде прогласена с настоящото решение. Преписката следва да бъде изпратена на ответното дружество, което в качеството му на администратор на лични данни, да се произнесе по исканията на оспорващата, като произнасянията следва да бъдат направени от изпълнителните му директори, единствено компетентни да се произнасят по поставените въпроси.

Съдът намира, че за пълнота на изложението и за яснота на компетентния орган при новото произнасяне по исканията следва да се произнесе и по материалната законосъобразност на оспорените откази.

Съгласно разясненията, дадени от СЕС в Решение от 7 декември 2023 година по съединени дела С-26/22 и С-64/22 член 6, параграф 1, първа алинея от ОРЗД предвижда три кумулативни условия, за да бъде обработването на лични данни законосъобразно: администраторът или третото лице да преследва легитимни интереси; обработването на личните данни да е необходимо за целите на преследваните легитимни интереси и основните интереси, свободи или права на лицето, ползващо се от защитата на данните, да нямат преимущество. Освен това обаче, обработването на данни, трябва и да е необходимо за постигането на легитимните интереси, преследвани от администратора или от трето лице, и интересите или основните права и свободи на субекта на данни да нямат преимущество пред тези интереси. При това претегляне на съответните противоположни права и интереси, през призмата на всички релевантни обстоятелства, а именно на администратора или на участващите трети лица, от една страна, и на субекта на данните, от друга, е важно да се отчетат, по-специално основателните очаквания на субекта на данни, както и обхватът на съответното обработване и отражението му върху този субект, както и да се прецени, дали интересите и основните права или свободи на лицата, за които се отнася това обработване, нямат преимущество пред легитимния интерес на администратора или на трета страна.

По делото безспорно се установи, че със заявление от 12.09.2025 г., чрез адв. Т., С. Н. е поискала от администратора на лични данни изтриването на всички нейни лични данни, които дружеството обработва, също и от Централния кредитен регистър. В заявлението жалбоподателката изрично се е позовала на изтекла 5-годишна погасителна давност на основание чл. 110 и сл. от Закона за задълженията и договорите, като е направено категорично изявление, че няма да заплати доброволно задълженията. От нейна страна категорично е заявено и несъгласие да бъдат обработвани личните ѝ данни.

В практиката е прието, че давността не се прилага служебно съгласно чл. 120 от ЗЗД, а е необходимо изрично позоваване на нея. Изричното позоваване не е необходимо да бъде направено пред съд под формата на установителен иск или възражение, каквито твърдения са наведени от страна на ответника. Достатъчно е да бъде заявено на кредитора недвусмислено, което е направено с горепосоченото заявление до дружеството. Ефектът на релевираната претенция за давност се проявява към момента, в който са настъпили правните последици на погасителната давност, а не към момента на позоваването. Последното е процесуален способ за защита на материалноправните последици на давността, зачитани към момента на изтичане на законовия срок.

Видно от представеното заявление от 12.09.2025 г. С. Н., се е позовала на погасителната

давност и изрично е заявила, че няма да плати доброволно погасените по давност задължения. Това ѝ волеизявление води до отпадане на възможността вземането да бъде събрано принудително и има за последица отпадане на легитимния интерес на дружеството по чл.6, §1, буква „е“ от Регламент /ЕС/ 2016/679 да продължи да обработва личните ѝ данни. Това ѝ волеизявление е довело и до отпадане на целите, за които са били събирани и обработвани данните ѝ - а именно събиране на вземането, поради което е налице хипотезата на чл.17, §1 буква „а“ от Регламент /ЕС/ 2016/679 за заличаване на свързаните с нея лични данни от администратора „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД /в този смисъл е Решение №12441/13.12.2023 г. по адм. дело № 8782/2023 г. на Върховния административен съд, Пето отделение/.

За тази промяна на основание чл.10 от Наредба № 22/16.07.2009 г. на БНБ, ответникът следва да подаде информация в ЦКР. Отпадането на задължението за подаване на информация в ЦКР за дружеството е свързано и с целите на обработка на личните данни на лицата в ЦКР - а именно осигуряване на данни за кредитната им задължениост. При липса на правна възможност за принудително събиране и изрично волеизявление, че задължението вече е с характер на естествено такова и няма да бъде заплатено доброволно, липсват основания за последващо подаване на данни за задължения на жалбоподателката, спрямо „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД, произтичащи от договора за цесия.

Предвид изложеното от СЕС в Решение от 7 декември 2023 година по съединени дела С-26/22 и С-64/22, както и отпадането на легитимния интерес на дружеството, с оглед заявеното от страна на жалбоподателката, че няма да бъдат платени доброволно погасените по давност задължения, съдът приема, че обработването на лични данни на Н. и предоставянето им на ЦКР и на БНБ, представлява сериозна намеса в основните права на субекта на данни и служи като отрицателен фактор при оценката на кредитоспособността на субекта на данни, следователно представляват чувствителна информация за личния му живот. Тяхното обработване може значително да навреди на интересите на субекта на данните, тъй като съобщаването им може да затрудни упражняването на неговите свободи, по-специално по отношение на оценката за неговата кредитоспособност, особено когато става въпрос за покриване на основни нужди.

Предвид изложеното, отказът на „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД да преустанови подаване на лични данни за жалбоподателката и да предприеме необходимото за изтриването им от ЦКР се явява издаден в несъответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 от АПК на жалбоподателя следва да се присъдят сторените по делото разноски в размер на 1100 лева, от които 20 лева - за държавна такса и 1080 - адвокатско възнаграждение, съгласно представения договор за правна защита и съдействие и представени 3 броя разписки за извършено плащане. Относно претендираните разноски за адвокатски хонорар за изготвяне на покана до „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД, следва да се посочи, че съдът не дължи произнасяне по тях, тъй като не са извърши в настоящото производство. Съгласно чл.3-5 от Закона за въвеждане на еврото в Република България (ЗВЕРБ), Решение (ЕС) 2025/1407 на Съвета от 8 юли 2025 г. относно приемането на еврото от България, считано от 1 януари 2026 г. и Регламент (ЕС) 2025/1409 на Съвета от 8 юли 2025 г. за изменение на Регламент (ЕО) № 2866/98 по отношение на валутния курс към еврото за България, към настоящия момент

официална парична единица е еврото, равностойно на 1,95583 български лева. Поради това, сумата на разноските от страна на заинтересованата страна следва да се превалутира по правилата на чл.12-13 от ЗВЕРБ и съответно възлиза на 572,64 евро. Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.173, ал.2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 52-ри състав

Р Е Ш И :

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на отказите, обективирани в два броя писма-отговор от 13.10.2025 г., издадени от юрисконсулт К. К., упълномощена за това от изпълнителните директори на „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД, с които дружеството е отказало да изтрие личните данни на С. Л. Н. от ползваните от него системи, както и да преустанови подаването на информация за лицето в Централния кредитен регистър и Българската народна банка.

ИЗПРАЩА преписката на „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД, [населено място] за ново произнасяне от изпълнителните директори на дружеството по заявлението от 12.09.2025 г. на С. Л. Н., депозирана чрез адв. Е. Т., в 7-дневен срок, считано от съобщението за влизане в сила на решението, при съобразяване указанията на съда, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД, [населено място] да заплати на С. Л. Н. деловодни разноски в размер на 572,64 евро /петстотин седемдесет и две евро и 64 евроцента/.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: